

Ломско; с. Сливито, Казанлъшко; с. Сливовикъ, Ломско; с. Сливовникъ, Бѣлоградчишко; Сливо-Поле, Русенско; с. Сливово, Станимашко и Бургашко и т. н. По-друго е обаче: Сливница, по-първата форма на което, Сливиница, ще има общо съ корена на Сливенъ — сливамъ. Интересно е името Сливени, село въ Македония, 6 км. на С.-З. отъ Костуръ. То е славянско и съ коренъ сжщо общъ на Сливенъ¹⁾.

Отъ подобнитѣ на Сливенъ имена за заселища и то отъ славянски произходъ въ Германия, Австрия (Чехия и Далмация) и др., сж слѣднитѣ: Sliuna (Slivna), Sliuno (Slivno), Slivenec (Sliwenetz), Slivica (Sliwitz), Slivice

¹⁾ Покрай него тече едноименна рѣка, Сливенска, вливаща се въ Бистрица. По В. Кънчевъ, прѣданието сочи на българския произходъ на въпросното заселище, но днесъ е населено повече съ албанци-мохамедани и куцовласи. Въ костурската каза има и друго село съ подобно име: Слимница. Прѣдполага се, Албанския герой Скендеръ Бей, за когото Иречекъ пише, че е отъ славянски произходъ, да е родомъ именно отъ Сливени. Че това село е било сръдище на единъ чисто български край въ началото на миналия вѣкъ, се види отъ Пукевилъ. Споредъ него, отъ Scliveni тече рѣка, която се съединява (слива) съ тая между с. Ormani и Loupanista и се влива въ Малкия Дяволъ (притокъ на Heliasmon, аднесъ Индже Кара-Су, прочутъ съ златния си пѣськъ, за който пѣкъ пише про чутия Белонъ въ XIII-я вѣкъ). Отгорѣ Сливени билъ българския мѣнастиръ Св. Никола. Около Сливени биле селата: Жупанище, Тиквени, Tzétéroki, Zelini, Tzourni, Zalécosti. Въ това врѣме тѣ били заселени съ мохамедански вардариоти и български християни. Притѣснявани отъ турцитѣ, българитѣ отъ Zalécosti се прѣселватъ въ Galistas. (Voyage de la Grèce, 1829, III. 26—28.) На въпроса: има ли Сливени общо съ нашия градъ Сливенъ, въ каквато смисълъ могатъ да се посочатъ славянскитѣ движения отъ С. и С. З. къмъ югъ — трудно е да се отговори. Иматъ ли свързка южно-българската Загора съ Епирската или Верзитиасъ подъ Дервентскитѣ баири съ Бръсяцитѣ около Вардаръ — сжщо е тъмно. По-благодаренъ ще бжде въпроса, ако сложимъ общността на Сливени съ Сливенъ огъ врѣме падането на послѣдния подъ турцитѣ и разпиляването или прѣселването на населението му изъ П-ва, нишки за каквито дѣйствително има. Но всичко това, ще повторимъ, е тъмно. Сжщиятъ Пукевилъ пише за близкото до Янина село Bonila, населено само отъ българи, прѣселени отъ Балкана, при похода на Али сръщу Пазванта. „Между тия българи, пише Пукевилъ, сенамиратъ красиви жени, които ви учудватъ съ тѣхната благородностъ и грация“ (Voyage en Morée 1805, III. 49).